Nhật Ký Gửi Mẹ Bề Trên

(CHUYỆN BẢY CÁNH HỒNG TRUNG QUỐC)

Thơ: Lê Đình Bảng Nhạc: Hải Triều

THO 1:

"Vâng lời Mẹ, chúng con đi thật sớm Thật vội vàng, không bị gậy dây lưng Bến và bờ, cùng đôi nẻo quê hương Xa lắc xa lơ, nửa vòng trái đất Bến ấy Sơn Tây, bờ xôi ruộng mật Cũng trời xanh, nao lòng kẻ xa nhà".

THO 2:

"Chuyện kinh hoàng, đêm lửa bỏng, dầu sôi Đêm bão táp, đêm rực cháy đỏ Súng đã rền vang dọc dài mặt lộ Những đầu rơi và máu chảy ngập đồng Bên kia con đường cỏ lấp ven sông Chuông báo tử gọi hồn ai gấp gấp Giữa họng súng và lưỡi lê cường tập Đâu những phận người, bụi cát, tro than? Mãi mãi đời cha, rách rưới, lang thang Lớp lớp cháu con, cùng đinh, khốn khổ... Họ chỉ có một gia tài: Cứu độ Một đức tin làm vũ khí, chiến hào Người theo người gục ngã, giấu niềm đau Tắm trong máu của Con Chiên Cứu Rỗi".

THO 3:

"Cứ ngoan ngoãn để cho Ngài quyến rũ Cứ tung tăng theo con trẻ hát vè Rồi một chiều chết lịm ở Can-vê Cũng khô khát, ngửa tay chờ chén nước Cái thú đau thương dễ gì hiểu được Một cõi nhân sinh, mấy trận ba đào? Đây, bản-tình-ca-những-kẻ-yêu-nhau Chuyện những con-bồ-câu-yêu-Thánh-giá.

Người ta muốn thấy dấu thiêng, điềm lạ Còn chúng con, thưa Mẹ, những dại khờ Thầm nhủ mình ra bé nhỏ ngây ngô Ra yếu đuối ngã vào vòng tay Chúa Nôn nóng quá, như ngồi trên đống lửa Mẹ thân yêu, xin tạm biệt, từ đây Viết đôi hàng làm nhật ký chia tay Bảy đứa con, bảy cánh hồng Trung

